

Kövér László az elszámoltatás lehetőségéről

Neveket akarok!

Ahogy Szilvásy Györgyék a Mol elleni orosz támadás előtt átszervezték a Nemzetbiztonsági Hivatalt, felveti a gyanút: szándékosan gyengítették a kémelhárítói munkát – mondja **Kövér László**. A Fidesz választmányi elnöke szerint az újabb választások után – akármikor legyenek – sikerülhet, amihez 1990-ben kevés volt az ország.

STUMPF ANDRÁS | reflektor@hetivalasz.hu

– A felesége nem mondta, hogy „Laci, most már nincs több kifogás!”?

– A hajam miatt?

– Bizony. Azt ígérte, ha Gyurcsány el, jöhet a fodrász.

– Nem egészen. Először is: félig-meddig kívülről rám erőltetett fogadalom ez. A hajam nőtt magától, aztán egyszer valaki megkérdezte, miért – mire viccből azt válaszoltam: akkor vágatom le, ha kimennek az oroszok. Ezt fordította úgy a sajtó, hogy *Gyurcsány* távozásához kötöm a fodrászlátogatást. Ami viszont már csak azért sem időszerű, mert az oroszok Gyurcsány lelépésével éppen hogy bejöttek – legalábbis ami a Molt illeti.

– A nemzetbiztonsági bizottság tagjaként többet tud az ügylet hátteréről, mint a közvélemény?

– Nem, és ebben nincs semmi meglepő. Az a *Laborc Sándor* vezeti a Nemzetbiztonsági Hivatalt, akiről a legnagyobb jóindulattal sem feltételezhetjük, hogy a magyar nemzet érdekeit szolgálja. Amikor már látszott, hogy az oroszok nem lesznek restek bevetni Európával szemben az energiafegyvert, a bizottság napirendre tűzte a témát. Laborc – ekkor még csak főigazgató-helyettes volt – tenyérbe mászó cinizmussal alibizett, hogy ugyanis piacgazdaságban élünk, mi is fektetünk be Oroszországban, ők is nálunk.

– Végül is...

– Nincs végül is. Az a terjeszkedő piaci szereplő ugyanis maga az orosz állam. Vajon miféle piaci logikával magyarázható, hogy kétszeresét adták a részvényekért annak, amit éppen értek?

– Laborc a Fidesz-kormány alatt is a szolgálatok egyikénél dolgozott. Bánja, hogy elmulasztotta a nagytakarítást?

– A szolgálatokkal kapcsolatban megfelelőnek tűnt a húsz éve meghozott döntés: középút a romániai cégtáblacsere és a cseh modell között, ahol szélnek eresztették a teljes állományt. Nálunk a politikailag nem kompromittálódott szakemberek megkapták a lehetőséget, hogy a továbbiakban ne az állampártot, hanem a nemzetet szolgálják. Az elmúlt években viszont Laborc és *Szilvásy György* olyan mélyre züllesztették az NBH-t, hogy egy-két em-

„A kis csinovnyikokat is el kell számoltatni.”

ber lecserélésével valószínűleg nem lehet majd rendet rakni. Ahogyan a hivatalt átszervezték, felveti a gyanút: szándékosan gyengítették a kémelhárítói munkát. A szolgálatoknál nem egyforma a károkozás mértéke. Van, ahol elég lesz a kormányváltás, máshol „rendszerátváltásra” lesz szükség.

– Országosan melyikre van?

– Mindkettőre. Az ugyanis, hogy az ország ide jutott, főleg annak a következménye, hogy húsz éve elmaradt az igazságtétel. Nemcsak jogi, vagyoni, de még erkölcsi következménye sem volt annak, hogy egyesek felakasztottak embereket, kifosztottak tömegeket, elűzték az országból százezreket, megnyomorították az itthon maradtakat, a nyakunkon hagytak 23 milliárd dollár államadósságot, sőt, *Antall József* még meg is köszönte nekik, hogy rendben adták át az országot.

– Az „emberek” viszont a káderállomány ismeretében, demokratikusan választották meg őket.

– Csakhogy a rendszerváltás csődjének pillanatában végre be kell látnunk:

a demokráciát nem csupán a formális intézmények adják, hanem az azokat működtető emberek közös meggyőződése. Az embereknek ma olyan egzisztenciális válsággal kell szembenéznük, amelyből csak akkor van kilábalás, ha biztosan tudhatják: ezt velük még egyszer nem lehet megcsinálni. 1990-ben nyugodtan húzhattuk volna tágabbra a jogállam kereteit. Ma ez macerásabb, de amire a jogállami keretek közt lehetőség van, azzal meg kell próbálkozni.

– Börtön? Vagyonelkobzás? Közéletből való kizárás?

– Nyilván lesznek ügyek, amelyek elévülnek, olyanok is, amelyek bizonyíthatóak, de konkrét személyekre nem lehet ráhúzni őket. Van, ami nem jogellenes, de gazemberség. Ezekről egytől egyig leltárt kell készíteni, és az emberek elé tárnai a neveket.

– „Neveket akarok hallani!” – ez eddig a Kárpátia együttes programja volt.

– Ma már nem csak ők akarnak neveket hallani: erősödik a nyomás, amely 1990-ben nem volt elég erős. Nem csak Gyurcsány és miniszterei elszámoltatásáról beszélek – azon kis csinovnyikokról is, akik most, az utolsó néhány hónapban olyan szerződéseket kötöttek, amelyekkel reményeik szerint hosszú évekre bebetonozzák haverjajukat a fincsibe.

– Hajával együtt a halállistája is nő – már látjuk a szalagcímeket.

– Más mondanivalójuk sincs, csak az ijesztgetés. Megszoktam.

– Az elszámoltatás mellett azt is meg tudja ígérni, hogy önökkel vége lesz a tanácsadói szerződésekkel elcsurgatott milliók korának?

– Persze, sőt, nagyon kényelmes helyzetbe hoz – nincs mit kilápatolni ugyan-

is. Létezhetnek olyan ügyek, amelyekhez a minisztériumok szakapparátusa kevés. Csakhogy ma arra van az apparátus, hogy megkösse a szerződéseket cégekkel, amelyek aztán elvégzik az apparátus munkáját. Nem csak a jogállam: az állam bomlott föl.

- Bajnai Gordon azt ígéri, teremtvételt.

- „Jó reggelt – hazudta Kovács László.” Ezt a fajta politikát Gyurcsány Ferenc vitte tökélyre, Bajnai pedig folytatja. Egyébként eddig bevételt nem ígért, csak megszorítást.

- Az mondta: fájni fog. Tán nem igaz?

- Még korábban azt közölte: kormányának mandátuma arról szól, hogy... Holott az ő kormányának mandátuma semmiről sem szól. Még arról sem, amiről Gyurcsányé, aki eltitkolta a gazdasági adatokat, adócsökkentésről hozott törvényt, úgy, hogy tudta: abban a vessző meg az „és” is hazugság. De őt legalább megválasztották, még ha nem is arra, amit művelt. Bajnai Gordont a kutya sem választotta meg, már a saját cinkostársain kívül.

- Tehát rossz a magyar alkotmány.

- Lenne mit módosítani rajta, de nem ezért tartunk itt.

- Márpedig az engedi ezt a fajta miniszterelnök-cserét.

- Csak a kereteket adja. Mégsem írhatjuk bele, hogy gazemberek nem kerülhetnek kormányra! Nem az alkotmányos berendezkedés rossz: a társadalom gyenge. A demokrácia csak akkor működőképes, ha van demokratikus közmeggyőződés, amihez mindenki tartja magát.

- Ha ilyen nincs, a Fidesz bele-nyugszik? Még az előre hozott választásokat követelő hétvégi tüntetést sem önök trombitálták össze.

- Önmagában attól, hogy százezer ember az utcára özönlik, nem szokott történni semmi, viszont elég tízezer is, ha a társadalom többsége velük ért egyet. Magyarországon viszont 2006 ősze óta, amióta megbecstelenítették a demokráciánkat, nem fordult elő, hogy a nyolcmillió választópolgárnak több mint fele úgy érezte volna: most már rá kellene bízni a döntést. Most először látszik ilyennek a helyzet – de még hibahatáron belül vagyunk.

- Így viszont felkínálják a tüntetni vágyó választókat a Jobbiknak.

- Ez valóban dilemma, a Jobbikkal ugyanis keserű tapasztalataink vannak. Amikor *Gaudi-Nagy Tamás* és *Morvai Krisztina* vezetésével jogászok egy csoportja úgy érezte, október 23-a után kötelességük segíteni a bajba jutottakon, kifejezetten örültünk neki. Nélkülünk

nem biztos, hogy meghallgatásra találtak volna az Európai Parlamentben. Azt viszont, ami abban a kezdeményezésben jó volt, kioltja, ahogy Morvai Krisztina fel kíván kapaszkodni a pártpolitika pódiumára. Míg a Jobbik szimpatizánsai alapvetően jó szándékú emberek, vezetőiről már nincs ilyen jó véleményem. Eddig is sok kárt okoztak, és ezután is fognak még. 2002-ben a MIÉP 4,6 százalékot vitt el a semmi-be, 2006-ban a Jobbikkal közösen 2,2-t. A szocialistáknak esélyük sem lett volna enélkül.

- Tetszettek volna rasszista tagozatot alapítani.

- Meggyőződésem, hogy a jobbikos szimpatizánsok számára a vonzerőt nem az elfogadhatatlan eszmék jelentik, csupán könnyebb a lelküknek egyszerű válaszokat hallani bonyolult kérdésekre. Másrészt attól, hogy valaki Gyurcsány Ferencet még nálam is kevésbé szíveli, nem feltétlenül vagyok vele egy politikai platformon.

- Létezhet ilyen ember?

- Nem tudom.

- Mindegy is: ő hátrébb lépett. Amikor jött, azt mondták, főnyeremény a Fidesznek. Bajnaival szemben is ilyen nagy a mellény?

- Nem mondtuk, hogy Gyurcsány főnyeremény, de az MSZP útját a sír felé végül tényleg ő aszfaltozta le. Bajnai meg átvághatja majd a szalagot. Persze ma csak egyvalami biztos: a bizonytalanság. Bajnai megszorító csomagjának lélektani hatását sokan sejtik, de nem tudhatjuk biztosan.

- Több mint 70 százalék szerint szükség van megszorításokra.

- Elméletben, amíg mást érint.

- Ha így van, Fidesz-szemponból jobb, ha Bajnai végzi el a piszkos munkát és megeszi, amit Gyurcsánnyal együtt főzött.

- És aztán mi lesz? Felülnek a repülőre, leszállnak Balin vagy Moszkvában, ahol gazdáik aranyvályúból etetik majd őket, a főztjüket meg mi leszünk kénytelenek elfogyasztani. Nincs külön Fidesz-szempon: a párt érdeke egybevág az országéval. Akkor leszünk erős, tartósan kormányzó erő, ha jó irányba tudjuk fordítani az ország szekerét. Mivel minden nap, amit a szocialisták kormányon töltenek, újabb károkat okoz, minél később lesznek választások, annál nehezebb lesz az irányváltás. ■

Fotó | Béres Attila